

[Korsgaard.]

Instans den, at man baade for Kommuner og for Statens Vedkommende giver Afkald paa Ejendomsskylden, at man altsaa skaber en vis betydelig Konkurrence ved de nyere Ejendomme, og herved mener at kunne fremkalde Byggeri. Set paa længere Sigt er jeg ikke Tilhænger af en saadan Fremgangsmaade; men jeg maa erkende, at som Tiderne ligger, og saa stærkt som der kræves Arbejde, kan det forsvares at gaa med dertil. Ulighed i Beskatning i øvrigt er for mig det værste af snart sagt alt, og det er jo i Virkeligheden en saadan, man vil gennemføre med dette Forslag; men, som sagt: under Hensyn til den ganske ekstrapordinære Situation, vi har, under Hensyn til, at der i saa uhyre Grad kaldes paa Arbejde, kan jeg dog for saa vidt gaa med til Forslaget, men det er ikke uden Betænkelighed.

Finansministeren (Bramsnæs): De Udtalelser, der er fremsat af de ærede Ordførere, giver mig i hvert Fald Haab om, at man kan komme til at tale med hinanden i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat, ikke alene om dette snævrere Forslag, men ogsaa om den Udvidelse til de kommunale Skatter, som jeg mener betyder saa overordentlig meget. Jeg vil udtale Haabet om, at der maa komme noget godt ud af dette Arbejde.

J. Chr. Jensen: Hvis det efter de forholdsvise velvillige Udtalelser, der fremkom fra de forskellige Ordføreres Side, kunde lykkes at tage Spørgsmaalet op til Behandling, vilde det naturligvis glæde mig. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at saaledes som Landstingsforslaget lyder, er der ikke megen Tid til en Udvalgsbehandling, hvis der ikke kan ske nogle Ændringer i det. § 1 siger nemlig:

„Bygninger, hvis Opførelse paabegyndes efter denne Lovs Ikrafttræden og senest inden 1. April 1933.“

Man vil altsaa se, at jo længere man skyder den endelige Vedtagelse ud, des kortere Frist bliver der for Loven at gælde i, thi selv om den bliver vedtaget i Dag, da vi skriver den 10. Januar, vil den kun faa ca. en halv Snes Ugers Levetid. Men det er jo højst sandsynligt, at Forholdene har udviklet sig og forværret sig i en saadan Udstrækning, at der maaske nu kan være noget mere Forstaaelse for dette store og betydningsfulde Forslag, som uvægerligt — det er alle sagkyndige enige om — vil betyde stort og rigt Initiativ i en stor Nøgleindustri,

hvorved mangfoldige andre Virksomheder vilde kunne komme i Gang.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, som sagde, at Kommunerne i Henhold til bestaaende Lov har Ret til at yde saadan Skattelettelse, at dette ganske vist er rigtigt; i Henhold til Lov af 24. April 1928 har de Lov til at yde saadanne Skattelempelser indtil 1943. Men det ærede Medlem Hr. Pinholt ved jo ogsaa godt, at Kommunerne ikke gør det; en stor Del af de Kommuner, der har Venstre eller konservativt Flertal, gør det ikke.

Naar man bebrejder Københavns Kommune, at den kun har gjort det, idet den samtidig har stillet visse Betingelser, som det private Initiativ ikke kunde tage imod, saa er dette ikke helt rigtigt. I mange Aar ydede Københavns Kommune denne Skattelempelse uden nogen som helst Betingelser. Men enhver ved jo, at Frederiksberg Kommune ligger som en Enklave midt i København, og Frederiksberg Kommune vil ikke bruge og har aldrig brugt denne Bestemmelse. Den Boligpolitik, man fulgte derude, bevirkede saa, at denne Kommune derved trak de velhavende ud til sig; der var ingen Mulighed paa Frederiksberg for at bygge for Smaafolk. Og saa blev Københavns Kommune tvunget til eller ansaa det i alt Fald for opportunt at se lidt mere konservativt paa denne Lov, idet der jo er Grænser for, hvad den kunde gøre, naar Søsterkommunen overhovedet ikke vilde andet end modvirke den. Det er Aarsagen. Derfor er der ikke nogen som helst Konflikt med de demokratiske Begreber i, at man i et Forhold som dette fra Lovgivningsmagtens Side dikterer Kommunerne, at en saadan Lov skal gælde, enten Statsborgerne bor i København eller paa Frederiksberg eller et hvilket som helst andet Sted. De to Partier, der nu paabe-raaber sig det kommunale Selvstyre, er jo paa mangfoldige Omraader gaaet med til at diktere Kommune-, Sogne- og Amtsraadene Lovgivning, ifølge hvilken den kommunale Selvbestemmelsesret ikke gælder.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Grathwohl, som mente, at man kunde godt lade den anden Lov ligge, at det er dog vel nærliggende for mig, som har uhyre Interesse i denne Sag paa alle de paa-gældende Tusinders Vegne, at jeg beklager mig over det Standpunkt, som det andet høje Ting har indtaget i denne Sag, og beklager mig over den Stilling, det konservative Folkeparti har indtaget, som ellers i de allersidste Dage i Pressen raaber op om, at nu skal der handles, nu maa der